

at den Interesse, for at tage Deel i Commu-
nens Bestyrelse, som for endeel Aar siden viste
sig, er bleven sløvet ved denne Uvillie, som
Communalbestyrelsen fra mange Sider mødte.
Jeg har iøvrigt bemærket, at jeg for mit Ved-
kommende ikke vil have Noget imod, at man
nedsætter Valgbetingelsen fra 1 Td. til nogle
Stp., s. Ex. 2 eller 4 Stp. Hartkorn. Jeg
troer i Grunden ikke, at det vil være til no-
gen Nytte, men saameget vil jeg gjerne give
efter for en almindelig eller idetmindste temme-
lig udbredt Stemning, hvorimod jeg paa ingen
Maade kan gaae ind paa at gjøre en saa ud-
strakt Anvendelse af Valgretten, som den her
er Spørgsmaal om. Jeg gjentager, at jeg
hellere vil gaae ind paa en Valgret, som in-
gen anden Grændse har end den, Grundloven
har fastsat for Rigsdagsvalgene, end paa den,
som i nærværende Lovudkast er bragt i For-
slag. En Grund, hvorfor jeg ogsaa finder det
betænkeligt at gjøre denne omhandlede Foran-
dring med Hensyn til Landcommunerne, er, at
der ikke tillige gjøres nogen Forandring med
Hensyn til Kjøbstadcommunerne. Nu er jeg
vel ingenlunde af den Mening, som det synes,
at Udvalget har antydet, at Forffjellen mellem
Lands- og Kjøbstadcommunerne skulde ophøre;
der kunne vel gjøres mange Forandringer til-
raadelige i de nu bestaaende Forhold mellem Kjøb-
stad og Land, men det er ganske grundet i Forhol-
dernes Natur, og finder overalt Sted, at Kjøbstads-
og Landcommunerne ere affondrede fra hverandre,
thi de have ganske særegne Indretninger, ganske
særskilte Afgifter, og kunne derfor ikke godt
smeltes sammen, hvorfor man ogsaa seer, at
der bestandigt, saavel i ældre Tider som især
efterat Stænderne vare oprettede, har viist sig
baade i Kjøbstads- og Landdistricterne en Til-
bøielighed til at træde ud af den communale
Forbindelse, hvori de i enkelte Tilfælde stode
med hinanden, navnlig især naar et Landdis-
trict var henlagt under en Kjøbstads Fattig-
væsen, fordi det hørte til Kjøbstadsognet, da
Districtet, naar det var af en saadan Stør-
relse, at det kunde have sit eget Fattigvæsen,
selv har attraaet det og Kjøbstaden ligesaa.
Derimod troer jeg, at der vil opstaae en sær-
deles Anomalie ved, at man gav Valgberetti-
gelsen paa Landet en saadan Udvidelse, som er

foreslaaet, og lader det blive i Kjøbstæderne,
som det er. I Kjøbstæderne er Valgberettigelsen
og Valgbarheden allerede nok saa rigeligt
begrændset som paa Landet; thi i Kjøbstæderne
skal man enten være Borger, for at udøve
Valgret, eller eie en grundtærtpligtig Eiendom
af en vis bestemt Værdi; og for at kunne
vælges, skal man derhos, hvis man ikke har
en Eiendom af den omhandlede Art, svare en
vis Portion af Byens Afgifter; Rettigheden
gaaer saaledes vistnok ialtsald ikke videre end
i Landdistricterne, i hvilke Nydelse af Valg-
retten tillige medfører Valgbarheden — og disse
bør ikke adskilles fra hinanden i Landdistric-
terne. Hvad Kjøbenhavn angaaer, udfordres
der baade til Valgberettigelse og til Valgbar-
hed, at man skal svare 5 Portioner Nærings-
skat; altsaa er der en stor Mængde af Bor-
gere, som hverken kunne udøve Valgret eller
Valgbarhed, da de kun svare 1, 2, 3, 4
Portioner, eller vel endog en halv.

Hvad i Særdeleshed Amtsraadet angaaer,
antager jeg, at det vilde være yderst
betænkeligt, idetmindste for Diebliffet og før-
end man havde bragt det mere paa det Rene,
hvilken Amtsraadets Myndighed og Virkefæds-
skulde være, om man gif ind paa at bringe
en Mængde Mennesker ind i Amtsraadet, som
efter de nuværende Forhold ikke have Afgang
dertil, og at bringe adskillige Personer ud, som
dertil vare berettigede. Jeg skal ikke have
Noget imod, at det, om det just ikke for Die-
bliffet, efter de nuværende Forhold er nødvendigt,
saa dog snart vil blive det, at man istedetfor
Sædegaardseiernes Ret sætter noget Andet.
Det er ikke ganske nødvendigt, for Diebliffet
at gjøre det; thi, uagtet Sædegaardene
have tabt det Meste og Betydeligste af de Ret-
tigheder, de hidtil havde, er der dog andre
Rettigheder, eller idetmindste visse Forhold
blevne tilbage, hvorefter de ere Eiendomme af
en særegen Art; der er, om ikke Andet, saa
dog det, at det Thing, hvorunder de høre, er
i nogle Henseender forskjelligt fra det Thing,
hvorunder andre Eiendomme høre; dette er
iøvrigt ikke af Betydenhed, og forsaaavidt kan man
mere betragte Sædegaardene som noget Histo-
riff end som Noget, der er bestaaende. Men
der er dog Intet til Ginder for, at de indtil